Danske gymnasieelever i JGVK

Indholdsfortegnelse

Danske gymnasieelever i JGVK	**1**
Indholdsfortegnelse	**2**
Indledning og præsentation	**3**
Ankomst - 8. februar	**4**
9. februar	**6**
10. februar	**10**
11. februar	**12**
12. februar	**14**
13. februar	**16**
14. februar	**19**
15. februar	**22**
16. februar	**26**
17. februar	**29**
18. februar	**33**
19. februar	**37**
20. februar	**40**
Efter hjemkomst	**43**

Indledning og præsentation

Her står vi så, 10 elever fra Svendborg Gymnasiums elevgruppe "Globale Gymnasier", foran JGVK´s skole i Joygopalur, og føler os helt utrolig heldige - tænk at få lov at opleve et så fantastisk sted sammen.
Fra venstre - Olivia Karlsson Hansen, Teresa Thanh, Nicola Hansen, Magnus Lønfeldt, Viktor Bach Shøndorf, Iben Mejhede, Anna Dahl Lund, Emmy Harder, Anna Louise Lynge og Jeppe Pape Møller.

Vi er 10 elever fra Svendborg Gymnasium, som alle er med i elevgruppen kaldet "Globale Gymnasier". I denne gruppe er elever med interesse for globalitet og internationalisering samlet, for i fællesskab at udvikle globale kompetencer. I Globale Gymnasier har vi fokus på interkulturel dannelse, global faglighed, horisont, bæredygtighed og kaosparathed/handling. Vi er en gruppe elever som helt naturligt er nysgerrige på at prøve at forstå andre kulturer og vi ønsker at være globale medborgere - med respekt for kulturelle normer og forskelle. Elevgruppen "Globale Gymnasier" på Svendborg Gymnasium styres af Susanne Quist Sckerl.

Det hele begyndte med at Svendborg Gymnasium fik besøg af dygtige dansere fra JGVK´s skole i Vestbengalen, Indien. Inderne tiltrak masser af opmærksomhed med deres fantastiske dans, musik og klæder, og vi elever fra "Globale Gymnasier" opsøgte dem og etablerede kontakt til Indiengruppen Fyn. Efter et par møder mellem Svendborg Gymnasiums rektor, bestyrelsesmedlemmer af IGF Ganesh Sengupta & Ib Sejersen, Susanne Quist Sckerl og en håndfuld elever fra "Globale Gymnasier" blev en udvekslingstur til JGVK´s skole i Indien oprettet, og før vi kunne nå at se os om, stod vi, 10 udvalgte og eventyrlystne elever i Kolkatas lufthavn...

Ankomst - 8. februar

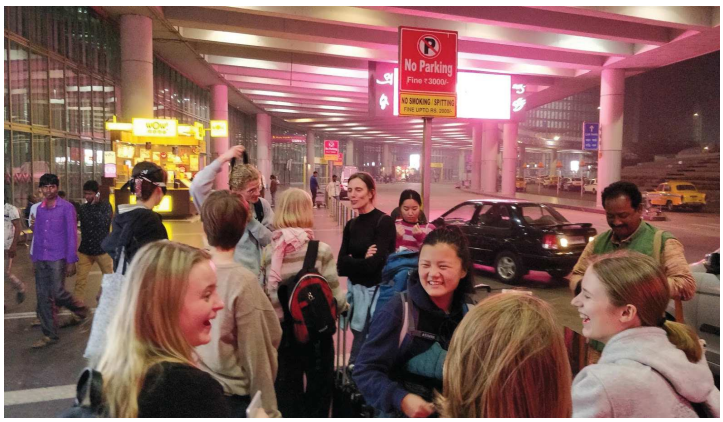

Ankomst i lufthavnen og masala chai, krydret indisk te.

Tidligt om morgenen d. 8. februar ankom vi efter en lang, men behagelig flyvetur til lufthavnen i Kolkata. Biswajit tog imod os med åbne arme og et stort smil på læben. En 3-timers taxitur ventede på os, afbrudt af korte pauser med veksling af penge og skøn masala chai nær et universitet. Vi lagde særligt mærke til luftkvaliteten i byen, som uheldigvis var særligt dårlig på ankomstdagen.
Vi kørte gennem by, slumkvarterer og landområder og var fuldstændigt opslugte af nye indtryk. Menneskene, naturen, dyrene og trafikken - alt var anderledes og spændende.

Ankomst på JGVK´s skole i Joygopalpur.

Ankomsten til JGVK´s skole i Joygopalpur rørte os dybt. Børn og voksne fra skolen gav os blomster, hilste og klappede. En uforglemmelig og helt igennem fantastisk velkomst fik vi.
Øverste etage på skolens hovedbygning blev vores nye hjem de følgende uger. Pigerne og drengene for sig. Vi spiste varm og krydret middagsmad i skolens ”Community Kitchen” og så var det tid til afslapning efter den lange rejse.

Om eftermiddagen så vi os om på skolen, besøgte et tiger-rehabiliteringscenter nær kysten og en lokal familie, hvor vi igen blev budt hjerteligt velkommen med plet i panden af sandeltræsmudder, blomster og skønne smil. Mange gange blev vi stoppet for at få taget billeder eller "selfies" med indere.

Den lokale familie som vi besøgte + venner.

Inden aftensmaden spillede et par af os volley med de dygtige drenge. Selvom vi ikke talte samme sprog kunne vi hurtigt blive enige om, at danskerne nok havde brug for lidt øvelse..
Aftenen stod på foredrag om JGVK´s historie i forsamlingssalen.

Volleyball med de dygtige drenge og tiger-rehabiliteringscenteret.

Foredrag om organisationen JGVK´s historie og photoshoot med indisk familie.

9. februar

Ved morgenmaden lørdag lærte vi Marianne, en dansk designer, der var på JGVK for at undervise et hold piger i syning, at kende. Hendes engagement og drivkraft blev hurtigt tydeligt for os. Hun fik lynhurtigt sat på benene, at vi skulle komme op i hendes systue og hjælpe med at rydde op - det var for at vise pigerne, hvordan vi samarbejdede, når vi skulle løse opgaver, sagde hun. Vi havde sovet godt og var rigtig glade for at få en mulighed for at hjælpe til, så vi sagde, at det ville vi vældig gerne! En time senere mødtes vi i systuen og fik også mødt pigerne, som arbejder deroppe. Marianne var velforberedt og havde skrevet forskellige arbejdsroller ned på lapper papir, som blev uddelt mellem os - og så gik vi ellers bare i gang.

Højtbemandet skraldesortering t.v. og den flotte systue t.h.

Vi hyggede os gevaldigt, fandt bangla-musik at arbejde til og sorterede alt affaldet i papir, plastik, stof og så videre. Det var virkelig sjovt at se beboernes reaktioner på os hvide, unge mennesker, der gik rundt og ledte efter skrald i gården - det var uvant. Og selvom der nok var en enkelt eller to, der syntes, at det var lidt upassende, så blev vi mødt af utallige nysgerrige ansigter, og mange kom endda hen for at hjælpe til med at bære og sortere. Efter en time eller to stod vi alle udenfor med fire kæmpe bunker skrald, og havde det ret fedt med det hele.

Teresa, Anna og en gruppe nysgerrige piger t.v. og sortering set fra systuen t.h.

Derefter var det planlagt, at vi skulle rundt på JGVK-området på rundvisning. Vi blev delt i to grupper og vist rundt omkring matriklen. Det var cirka her, at det blev tydeligt for os, hvor omfattende en organisation JGVK i virkeligheden er. I løbet af dagen var vi forbi department of water supply, department of agriculture, selve skolen (VSN), kostskolen for børn, der bor på matriklen, det fælles madhus, selvhjælpsgrupper og deres sygehus. Det var ret vildt at se, hvor mange bolde organisationen formåede at holde i luften på samme tid.

Besøg på pige-hostel

Besøg på pige-hostel t.v. og piger på VSN-skolen t.h.

Vi lærte sidenhen, at den her alsidighed er en forudsætning, lige så meget som det er en bedrift, fordi de mange områder er så tæt forbundet i landbrugssamfundet. En forudsætning for at kunne uddanne børnene er, at de har et godt liv derhjemme. Det vil sige, at de har adgang til rent vand, de har mulighed for at dyrke jorden, at de kan blive behandlet, hvis de bliver syge - og så videre. Derfor er det en forudsætning for fremskridt, at JGVK arbejder holistisk og bredt. Og det var ret vildt at opleve!

Besøg på test-farm for innovative tiltag i landbruget t.v. og en dreng fra hostel, der bliver klippet t.h.

Besøg på pige-hostel

Økologiske grøntsager i alle afskygninger blev dyrket i JGVK. t.v. broccoli, t.h. tomatplanter

Efter aftensmad tog vi ned til et nærliggende marked, hvor JGVK solgte stof og varer, der blev produceret i systuen. Vi havde fået at vide, at der ville være puja for uddannelsesgudinden Saraswati den følgende dag, så vi var ivrige efter at finde tøj til lejligheden.

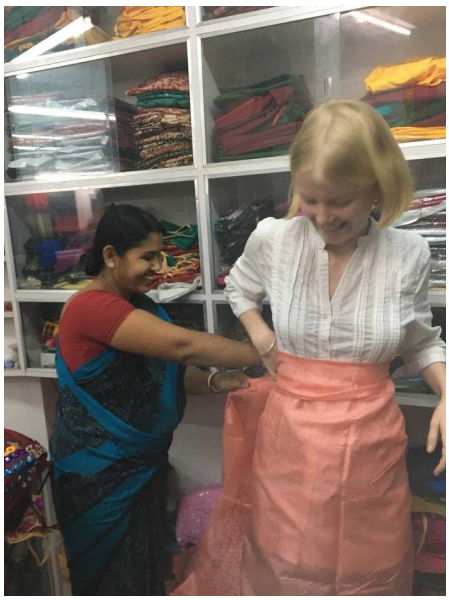

Anna får hjælp til en sari t.v., og vi kigger på frugt på markedet t.h

10. februar

Kl. 7 blev vi vækket af smukt klædte indiske piger, som havde lovet at hjælpe os med at iføre os den 6 meter lange saari. I dag var nemlig en særlig dag, for vi skulle fejre puja for uddannelsesgudinden i hinduismen. Alle var iført traditionelle og farvestrålende indiske klæder, og for pigernes vedkommende bindi i panden.

Bindi i panden til alle piger, danske såvel som indiske.

Efter morgenmad gik vi til "ceremoni", hvor vi sad i skrædderstilling blandt skolens elever og lærere foran skolens nyinstallerede gudindetempel. I templet sad en bramin, som sang og bad (mange) bønner på sanskrit, hvor der samtidig blev brændt aromatisk røgelse, bragt offergaver (blomster, fødevarer osv.) og strøet blomsterblade.

Gudindetemplet hvor braminen prædiker. Mange elever og lærere var i dag samlet for at bede.

Da ceremonien var overstået, gik en pige i blandt os for at give os blomster, prik i panden og en form for sød mælk, som man drak fra håndfladen. Som afslutning delte skolen frugtsalat ud til alle.

Prikker i panden til alle!

Efter en lækker frokost i skolens køkken blev vi hentet af 2 biler, som kørte os til landsbyens omkringliggende skoler, for at vi kunne opleve deres fejring af puja.
Da vi ankom til en af skolerne, slog det os, at børnene kiggede utroligt meget, og det blev tydeligt, at der sjældent kom turister/hvide mennesker til landsbyen. Der blev taget mange "selfies", og specielt Viktor og Iben med de lyse lokker var særligt populære.

Besøg på den nærliggende skole.

Kort efter skolebesøget begyndte vores danseundervisning af de indiske dansere og elever af JGVK´s skole. Det var meget sjovt at danse med eleverne, og de var utroligt dygtige. Vi lærte omkring 2 minutters koreografi til en traditionel indisk melodi. Senere fandt vi ud af, at vi skulle opvise på "kulturaften" for resten af skolen! Vi måtte altså øve os, så vi kunne være dansen bekendt.

11. februar

Tidligt om morgenen tog vi afsted i tre biler for at tage på udflugt. Dagen skulle bruges på floderne i Sundarbans-junglen. Det store mål var at se en vild bengalsk tiger, som lever i området, men som desværre er truet pga. leveområder. Vi så aber, krokodiller, junglekatte og andre vilde dyr, men desværre ingen tigere. Skoven omkring floderne bestod af mangrove, som er tilpasset det meget saltholdige vand nær floderne.

Selvom solen skinnede var det koldt på floderne.

Aberne prøvede at få fat i vores tasker.

På båden spiste vi både morgenmad og frokost. Med os havde vi en amerikaner og britte, hvoraf den ene snakkede flydende bengalsk. Dette gjorde det muligt for os at forstå lidt mere af hvad, det var, der skete omkring os. Efter kort tid så vi en af mange krokodiller. Undervejs på bådturen gjorde vi flere stops for at besøge forskellige dyreparker som tog sig af, og beskyttede truede dyrearter fra udryddelse.

Vi sidder og venter på vores båd.

En af de vilde krokodiller.

Båden som vi sejlede med - dekoreret med strålende farver

Afslapning og stort smil fra Teresa t.v. og mangroveskov t.h.

Efter en 7 timers sejltur på vandet, sluttede vi dagen af med dejlig aftensmad på JGVK, og kortspil om aftenen. En dag på vandet med afslapning, oplevelser og smuk natur nød vi alle godt af.

12. februar

Morgensamling

Tirsdagens program stod på en masse nye spændende oplevelser. Efter den fantastiske morgenmad i spisesalen, skulle vi over på skolen for at overvære nogle timer. Vi var så heldige at nå med til morgensamling og morgenbøn som foregik udenfor. Det var nogle elever der bad bønnen og bagefter sang de alle sammen morgensang.

Danske elever overværer engelsk time og indiske piger, der viser deres skolearbejde frem

Vi havde ikke fået baggrundsviden omkring undervisningen, men vi gik ind til det med et åbent sind. Vi nåede at besøge 3 forskellige klasser, med forskellige fag. En af timerne var biologi. I denne time skulle eleverne lære om fisk og fiskens anatomi. Til demonstration blev der brugt en rigtigt fisk, der gik på omgang i klassen. Eleverne fik lov til at røre og nærstuderede den. Bagefter skulle de lave en tegning af deres observationer. Der var et enormt engagement fra eleverne, og de var ivrige for at vise os deres skolearbejde.
I alle de forskellige fag blev der taget brug af mange forskellige metoder til læring og mange af dem inddragede eleverne ved for eksempel leg, sang eller tegning.

Om aftenen skulle vi ud at se et teaterstykke, hvor elever og lærere fra skolen i JGVK deltog. Da vi ankom, var der stadig et godt stykke tid til at forestillingen skulle begynde. Et par lokale børn virkede meget interesserede i os, men de var vist lidt bange for os og turde ikke tage kontakt. Vi fik dem til sidst overtalt til at lege nogle klappelege med os, og de fandt hurtigt ud af at vi ikke var så farlige. De opfangede legen helt vildt hurtigt. Selvom der var en sprogbarriere mellem os, fik vi det til at fungere med fagter og lyde.
Da flere og flere af børnene begyndte at ville være med, fik vi forklaret dem den danske leg ”banke, banke, bøf”, som er en slags fangeleg. Legen var et stort hit og rigtig mange ville gerne være med, vi endte med at være en masse af de lokale børn, os fra den danske elevgruppe og selv voksne havde også tilslutte sig vores leg.

Emmy leger med lokale børn og skuespil omhandlende de 5 sæsoner

Vi morede os rigtige meget og kunne se og høre på børnene at de syntes det var lige så sjovt som os. Det var en helt uforglemmelig oplevelse, vi fik grinet, løbet og leget.

Under hele teaterstykket sad vi omringet af de lokale. Nogle prøvede med fagter at forklare os, hvad der foregik på scenen, da det hele foregik på sproget bengali. Selvom vi ikke forstod så meget, var det en dejlig oplevelse at se både børn og voksne nyde hvert sekund på scenen. Selvom JGVK ikke er en af de rigere landsbyer, er der stadig plads og ressourcer til at realisere drømme i form af for eksempel denne opsætning af et teaterstykke.

Bagefter fandt vi ud af at stykket handlede om hvordan jorden var ved at dø på grund af forurening. De 4 sæsoner kæmpede for at overleve og dette blev vist med både dans og sang. Da vi kom hjem til skolen, fik vi et stort måltid i spisesalen sammen med de lærere og elever, der havde været med i teaterstykket. Bagefter endnu et lækkert måltid lavet af de søde køkkendamer gik vi i seng.

13. februar

Denne dag var for os alle sammen lidt anderledes end mange af de andre dage hidtil havde været, og var også på flere måder en af de lidt "vigtigere" dage. I dag skulle vi nemlig selv ud og i gang - vi skulle prøve at undervise nogle af klasserne på skolen, og det var vi virkelig spændt på. Vi havde helt hjemmefra Danmark forberedt nogle emner og noget undervisningsmateriale, fordi vi gerne ville være så klar til denne dag. Men det var selvfølgelig meget svært at forudsige hvordan skolens faglige niveau var, og da vi dagen op til i dag, havde været inde og overvære noget af den undervisning, der foregår på skolen, blev vi alle meget positivt overraskede over elevernes faglige niveau og generelt deres engagement i skolen. Flere af os måtte derfor revurdere vores materiale, da noget af det måske pludselig var for let!

Danseundervisning

Træning i samarbejde

Kommunikation gennem tegning

Men én ting vi i hvert fald alle lagde mærke til var, at en stor del af undervisningen, foregik meget stillesiddende, og uden den store aktivering af eleverne. Vi kunne derfor alle hurtigt blive enige om, at vores overordnede fokus nok måtte være aktiv læring, også selvom skolen med god ånd allerede arbejder på dette projekt. Vi ville gerne vise hvordan aktiv læring og samarbejde har en stor betydning for vores egen skolegang i Danmark, og dette udformede sig på mange forskellige måder. Nogle smagte på lidt dansk dans, nogle lavede kommunikationsøvelser hvor en tegning skulle kopieres udelukkende ved at tale sammen, nogle arbejdede med FN's verdensmål og andre skulle ved at samarbejde løse udfordringer, som vi stillede for dem.

På billederne ovenfor, ses nogle af de forskellige undervisningstimer, som vi havde sammen med med skolens elever.

Efter den "rigtige" undervisning, samlede vi alle de elever vi havde arbejdet med og gik udenfor, hvor vi lavede én stor cirkel. I denne cirkel lærte vi alle børnene at lege "Banke, banke BØF!", som viste sig at være en leg, de med det samme fangede, og som de syntes var sjov. Vi prøvede også lave "stomp" med en gruppe af eleverne. Stomp er en rytmisk øvelse, hvor man i mindre grupper står for små musiske bevægelser, og disse udføres så til sidst i samlet flok.
Efter at have leget med børnene, måtte vi takke af, men kunne til stor glæde se, at eleverne delte sig ud klassevis, og fortsatte med "Banke, banke BØF!"-legen, som vi havde startet.

Til venstre ses den store gruppe af indiske skoleelever der leger "Banke, banke BØF!", og til højre ses Jeppe der er i gang med at lære en mindre gruppe skolebørn stomp.

Da vi glade og med en følelse af succes i kroppen vendte tilbage til den bygning hvor vi boede, var der en rum tid, inden vi om aftenen skulle ud at spise hjemme ved Biswajit. Denne tid kunne selvfølgelig ikke gå til spilde, og vi drog derfor afsted på en lille spadseretur, for endnu engang at opleve endnu mere af landets smukke natur, og for at udforske området og miljøet i Joygopalpur endnu mere. På turen måtte vi en sød familie, der spontant inviterede os indenfor, så vi kunne se deres hyggelige hjem.
Om aftenen spiste vi som sagt hos Biswajit, og det var super hyggeligt at møde hans familie, og se hans flotte familiehjem.

Til venstre ses et billede af det meget smukke Joygopalpur, og til højre ses nogle fra gruppen, hjemme ved Biswajit til aftensmad.

14. februar

Vi sov i dag lidt længere, da der først blev råbt godmorgen ved en 08:30 tiden. Her gik Susanne, ligesom alle andre dage, rundt og bankede på dørene, for at sikre, at alle de morgenfriske unge, var på vej op. Vi skulle som det første på dagen, hen og spise morgenmad ved Krishna og hendes familie. Vi kørte derhen i toto's, mens vi nød det skønne morgenvejr. Turen gik med snak fra den forrige dag, og spænding omkring hvad vi nu skulle opleve.

Hos Krishna og hendes familie blev vi budt velkommen med lækker morgenmadsbuffet - hertil med fuld service. De havde simpelthen sørget for bestik, fordi de vidste, at sådan spiste vi derhjemme. Mens vi sad og guffede i os, gik familien rundt og sørgede for, at ingen gik sultne derfra.

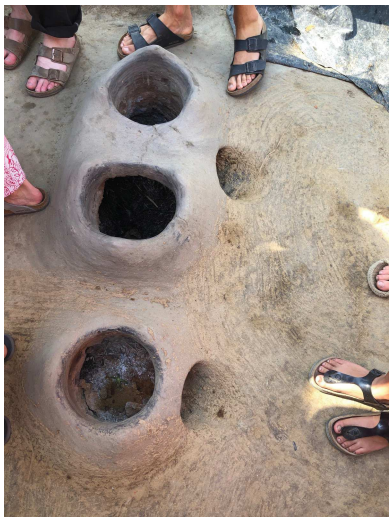

Ovnen hvor Krishna hvor hendes familie havde lavet morgenmaden, som vi nød ude i det dejlige morgenvejr.

Krishna og hendes mor.

Efter morgenmaden trillede vi alle afsted med fulde maver hen til et indisk marked, beliggende i Basanti. Så snart vi kom ud af vores toto's vrimlede det med lokale indere, der var ude og shoppe friske råvarer. En lille smal gade, proppet med tøj, smykker, friske madvarer, slik, skåle, tasker - you name it. Pigerne gik selvfølgelig med det samme i gang, og der gik ikke mere end 5 minutter før hænderne var fulde med poser. Her kunne man købe kjoler og tasker til ikke mere end 15 kr. Drengene købte især krydderier - krydderier vi aldrig havde smagt eller set før.

Friske råvarer samt trafik på det indiske marked i Basanti.

Olivia der shopper løs i Basanti.

Efter de mange timers shopperi, og de mange penge brugt, kørte vi tilbage til skolen i vores toto's. Her var vores fødder trætte, efter den fede tur.

Da vi ankom 15:30 på skolen, var lærerne klar i det store fællesrum. Vi skulle her have en samtale med alle lærerne, om undervisningsmetoder og vores indtryk af deres undervisning. Snakken gik i 2 timer, og vi kom alle på banen. Vi roste især deres evner for deres niveau i engelsk, og vi snakkede om gruppearbejde, for at lære at samarbejde.

Da samtalen med lærerne var færdige, havde vi en god fornemmelse, og vi følte, at de virkelig tog noter til vores ord. Efter satte Biswajit sin yndlings bollywood film på storskærm, og nok også den længste han kunne finde. Her lå vi alle og hyggede, mens filmen rullede afsted. Vi fandt det alle meget interessant, at se hvordan deres film var bygget op, samt filmatiseret.

15. februar

Om fredagen skulle vi ud og besøge tre forskellige offentlige skoler. Skolerne bestod alle af forskellige klassetrin, og derfor var denne dag med til at give os en bedre forståelse for det indiske skolesystem. Inden dette besøg havde vi kun overværet skolelivet i VSN, der jo er en privatskole, og som derfor adskiller sig meget fra landets offentlige skoler.

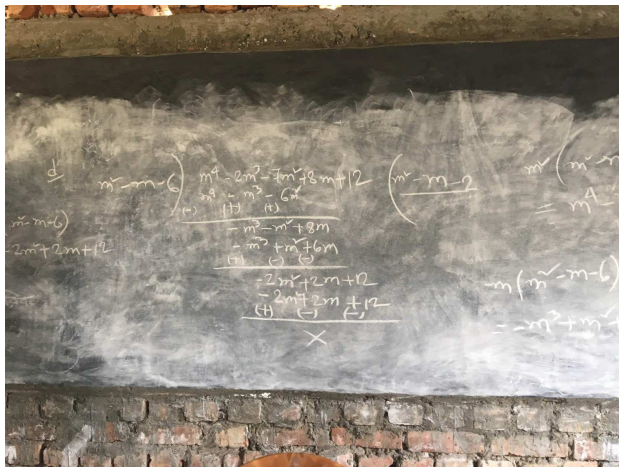

I tuktuk'er på vej hen tils kolerne t.v. og et klasseværelses tavler t.h.

Den første skole vi besøgte var en skole for børn i alderen 5-8 En meget lille og ressourcesvag skole, og som er en af de mange skoler som JGVK støtter.

De indiske folk er helt exceptionelle til at tage imod gæster, og har de mest rørende og imødekommende 9-13 planlagt til de gæster der kommer for at besøge dem. Dette var også tilfældet ved dette skolebesøg. Børnene stod på rækker og indledte besøget med en fællessang der bestod af "We Shall Overcome". Bagefter blev der serveret kokosvand fra friskplukkede kokosnødder, der blev drukket mens vi legede med børnene og stillede de voksne spørgsmål.

Børnene der synger "We Shall Overcome" t.v. og Anna der nyder sin kokosnød t.h.

Samtale- og spørgsmålsrunde t.v. og de legende børn t.h.

Inden dette skolebesøg havde vi fået fortalt at de indiske skoleklasser er meget store. Derfor undrede vi os over, at der ikke var flere børn til stede. Det viste sig at kun omtrent halvdelen af børnene var taget i skole denne dag. Dette var grundet et rygte om at der ville komme et terrorangreb, fordi der tidligere på ugen havde været et pakistansk angreb i Kashmir i Nordindien. Rygter som disse spredes regelmæssigt gennem platforme som f.eks. 'Whatsapp', og er bl.a. et resultat af manglende nyhedsmedier i provins-områderne samt befolkningens manglende viden og kildekritisk tilgang.

Da vi skulle hen til næste indiske skolebesøg, var det på rigtig indisk manér; i farverige toto'er på de ujævne indiske veje! Den anden skole som vi besøgte var større end nogen andre skoler vi hidtil havde set, og var en skole for unge og børn i alderen 14-18. Besøget blev indledt med et smut forbi rektorens kontor, hvor der blev serveret chai te og kiks mens rektoren fortalte stolt om skolen og dens historie. Her var der også tid til at stille spørgsmål.

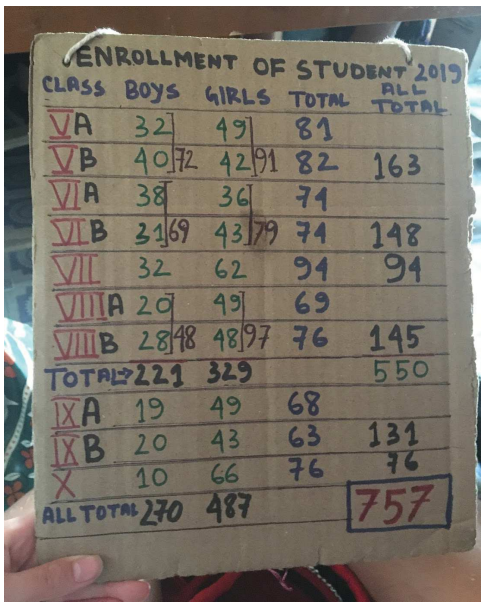

Oversigt over skolens klassefordelinger t.v. og Emmy og Nicola på rektorens kontor t.h.

Derefter var det tid til at udforske skolen. Og præcis som vi forventede, var klasselokalerne store og bænkene tæt pakket med elever iført skoleuniformer.

Skolens klasseværelser

Det er en sjælden begivenhed når skolen får besøgende fra Europa, og derfor var børnene naturligvis nysgerrige på at se og få snakket med os. Det resulterede, at der altid var en stor flok elever der kredsede rundt om os, uanset hvor på skolen vi befandt os. Det var for mange af os en overvældende oplevelse at få *så* meget opmærksomhed udelukkende fordi vi kom fra et andet kontinent.

Stemningsbilleder fra andet skolebesøg

Andet skolebesøg sluttede af med en overdådig frokost, og derefter gik turen mod det sidste skolebesøg. Tredje skolebesøg startede ud med en lang spørgsmålsrunde på rektorens kontor, der gav os en forståelse for hvilke ting, i det indiske skolesystem, der fungerer og hvilke ting der ikke gør. En ting der særligt overraskede os var den høje procentdel af elever der har en tutor. Omtrent 95% af alle elever har professionelle lektiehjælpere, delvist fordi det er så indgroet en del af skolegangs-kulturen men også delvist

fordi undervisningen er utilstrækkelig. Behovet for tutorer er et udtryk for, at det indiske skolesystem stiller krav til eleverne, der er *så* høje, at eleverne ikke kan komme igennem systemet uden hjælp fra lektiehjælpere, og dette chokerede og vakte alarmer i os.

Efter spørgsmålsrunden rykkede vi ud af lokalet for at udforske skolen. På et besøg i en af klasserne blev der sunget sange; de indiske skoleelever tilbød at optræde med indisk sang, hvis vi til gengæld sang en dansk sang. Det tilbud takkede vi ja til hvorefter vi tog hjem og alt i alt sluttede dagen godt ud.

16. februar

Lørdag d. 16 var en dag vi alle havde set frem til. Programmet stod på besøge hos nogle af JGVK's "Woman empowerment" grupper. Et område af JGVK's arbejde, der især har optaget os, da netop kvindernes position i Indien ligger langt fra, hvad vi her vant til i Danmark.

Vejarbejde på turen til selvhjælpsgrupperne.

Turen til selvhjælpsgrupperne foregik på Indisk manér i tuktuk'er på smukke og ujævne veje. Vi passerede palmer, rismarker, lerhytter, køer og alt muligt andet spændende de Vest Bengalske omgivelser har at byde på. Også derfor var den kortvarige pause grundet vejarbejde ikke en irritationsfaktor. På kort tid fik mændene på billedet tømt de to ladvogne fyldt med mursten og gjort det muligt for os at køre forbi. Tempoet er en grundlæggende forskel mellem Danmark og Indien, aldrig ville et sådan arbejde være gået så stærkt i Danmark. En autentisk oplevelse syntes vi alle. Dertil kom, at vi i mellemtiden fik mulighed for at hilse på en masse søde børn i en slags børnehave nær vejen med vejarbejdet.

Undervisning af børn i børnehavealderen.

Smukke og stærke kvinder fra Joygopalpur.

Møde med en af JGVK's kvindegrupper.

Ved ankomsten hos selvhjælpsgruppen, blev vi taget imod med skønne buketter og hjertevarme. I mødet blev vi inddraget i gruppens mål og arbejdsgang og fik en forståelse for, hvilken kæmpe betydning mobiliseringen af disse grupper har haft for kvinderne - alt sammen takket være JGVK's arbejde. Centralt i selvhjælpsgruppernes funktion er en fælles opsparing, der fungerer som en slags bank, der giver kvindernes familier flere muligheder for lån og større investeringer, end hvad der før var muligt for dem.

Kvinder fra selvhjælpsgruppen i privat hjem.

Efter mødet blev vi vist rundt i en af kvindernes private hjem, hvilket igen var en spændende og interessant oplevelse. Vi mærkede tydeligt kvindernes stolthed ved at fremvise deres hjem og præsentere os for deres gruppe.
På rundturen så vi familiernes marker, hvor JGVK også har været behjælpelige med optimeringen af produktionen, hvilket er af stor betydning for familierne. Samtidig med optimeringen af landbruget, er miljøvenlige tiltag også en høj prioritet i optimeringen, hvilket naturligvis er et fantastisk fokus, som ikke gavner kun den enkelte familie, men vores fælles jord, planter og liv.

Besøg i privat landbrug

Efter at have besøgt de forskellige landbrug, hjem og grupper havde en lokal og gæstfri familie forberedt den lækreste frokost til os. Her fik vi en tiltrængt og skøn pause, og fik fyldt vores maver med den lækreste indiske mad.
Sidste stop på vores rundtur var ved endnu en inspirerende selvhjælpsgruppe. Her blev vi igen modtaget med en hjertevarm og kærlig velkomst. Vi præsenterede og for hinanden og sang sange på henholdsvis dansk og bengali. Vi fik også her et enestående indblik i gruppens betydning for kvinderne, samt en snak om kvindernes liv og interesser.

Vores sidste møde med selvhjælpsgrupperne

Efter mødet på ovenstående billede gik turen hjemad. Vi var alle trætte efter en lang men fuldstændig vild og inspirerende dag, vi sent vil glemme.

17. februar

Søndag var en dag fyldt med indtryk og indblik i den indiske kultur og en families dagligdag. Dagen startede ud en god kop kaffe, og derefter drog vi parvis ud til forskellige familier i lokalområdet - alle af forskellige socioøkonomiske baggrunde.

Morgenkaffe ved hovedbygningens indgang t.v. og kærlig afsked t.h.

Forventningerne til dagen havde været forskellige i blandt os alle, dog havde vi alle set frem til at få muligheden for at leve iblandt og som en indisk familie for en dag. I dagene forinden havde vi været på besøg på forskellige steder, til fælles for alle steder var vi blevet opvartet og forkælet, hvilket var super dejligt men uvant for os. Derfor glædede vi os til at give igen til de indiske familier ved at hjælpe med de daglige opgaver i hjemmet.

Eftersom vi, parvis, besøgte forskellige familier oplevede vi også stor variation af indholdet i dagen.

Nicola og Olivia

Vores besøg startede ud med en en times intimkoncert af faren i hjemmet. Han spillede lidt på fløjte efterfulgt harmonium mens han sang lidenskabeligt. Den personlige velkomst gjorde os varme om hjerterne. Efter dette forløb vores dag stille og roligt. Vi hjalp en smule til med madlavningen, men ellers blev vi vartet op af den søde familie.

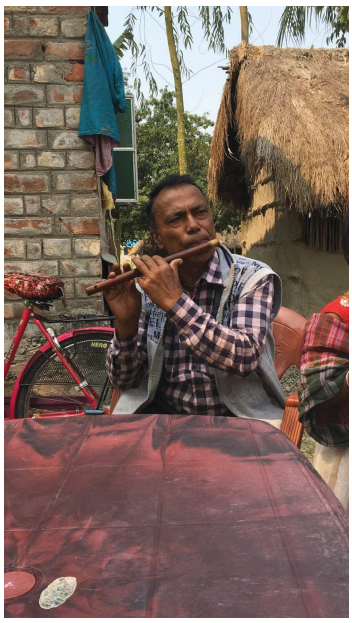

Fløjtespil t.v. og madlavning på traditionelt ler-komfur t.h.

Anna Louise og Iben

I vores familie blev vi smukkeseret af familiens mor, som også havde sin egen skønhedssalon. Vi fik tilbudt bad i familiens sø, en afslappende lur i forældrenes seng sammen med datteren, og om aftenen lavede moren et traditionelt henna-agtigt design der var lavet af bladene fra et træ som stod i deres baghave.

"Henna" på hænder og "henna" på fødder!

Jeppe og Teresa

Inden vi nåede frem til familien havde vi en forestilling om at vi skulle ud til en lokal landbrugsfamilie, hvor vi muligvis ville få lov til at give en hjælpende hånd. I stedet kom vi ud til en familie, der virkede til at være rimelig privilegerede, med en far der arbejdede i kommunen og en mor som var skolelærer. Godt nok fik vi ikke muligheden for at pløje ris i rismarkerne, men i stedet lærte vi at skære grøntsager med det traditionelle køkkenredskab, en boti. Ellers gik dagen med leg, hvor vi, sammen med familiens datter, udvekslede lege fra de to forskellige kulturer.

Jeppe, Teresa, vores tolk og familiens datter t.v. og mikado t.h.

Fælles for os alle var…

At familierne tog imod os med åbne arme. De lod os observere dem i deres daglige rutiner, og vi følte, at vi blev en del af deres dagligdag. De indiske familier viste en gæstfrihed, som man sjældent støder på i Danmark.

Frokost hos Anna Louise og Ibens familie t.v. og putning inden lur t.h.

I Indien gør det et stort arbejde ud af at være gode værter, mens vi i Danmark gør en dyd ud af at være gode gæster. Af den grund opstod der ofte misforståelser, når vi prøvede at hjælpe til med diverse opgaver. Det tog sin tid at vænne sig til, i starten blev vi frustrerede når de ikke tillod at hjælpe, men som dagen gik, vænnede vi os til den indiske gang.

Mere mad t.v. og børn af familien t.h.

Om aftenen slog vi hovederne sammen og fortalte hinanden om vores indtryksfulde dag. En dag, som vi kommer til at huske, og en dag, som vi alle er taknemmelige for.

18. februar

Efter en masse dejlige dage i Joygopalpur, var det desværre på denne dato, vi måtte indse, at tiden var ved at være ovre i JGVK. Vi stod op og spiste lækker morgenmad, som de søde folk i køkkenet igen havde lavet til os. Vi fik lov til at få lidt tid, hvor vi bare kunne nyde den sidste tid vi havde på skolen. Vi var alle spændte, for vi vidste nemlig godt, at vi om aftenen skulle danse foran hele skolen. Vi havde nemlig lært en indisk dans af en af JGVK's bedste dansere, som nogle var bedre til at danse end andre, men alle havde det sjovt!

En stærk indisk kvinde

Den skønne udsigt

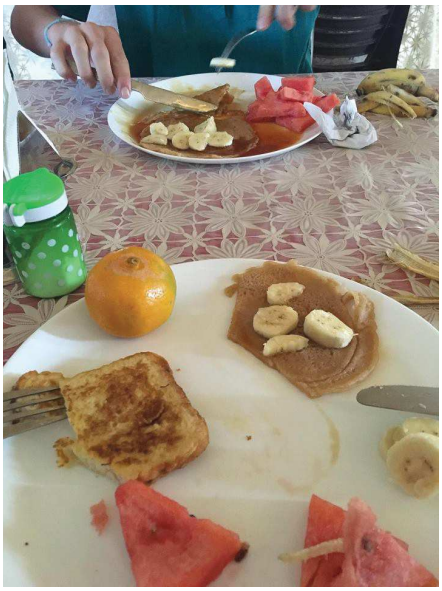

Lækker morgenmad

Efter morgenmaden valgte nogle at tage ud og få klippet hår mens andre malede systuen med kalkmaling

Senere hen af eftermiddagen var tiden ved at være inde; vi alle gik og forberedte os i vældigt højt humør, men samtidig gik vi også og pakkede, fordi tiden jo desværre snart var slut. Oppe i danserummet kan findes en lille scene, som både eleverne, lærerne og vi brugte. Der var super god stemning, og alle viste nogle utroligt flotte danse og sange. En af eleverne på 5 år optrådte med at spille på et indisk instrument og sang til, det var virkelig imponerende! Eleverne på JGVK er utroligt dygtige til at danse, og hele aftenens arrangement var vældig fint og godt planlagt. På et tidspunkt blev det vores tur, og vi havde en stor oplevelse ved at gøre dette, for alle tog godt imod det og grinte med os, selvom vi godt vidste, at den ikke var helt god. Vi var selvfølgelig iklædt vores indiske tøj fra JGVKs tøjbutik.

Efter de fine optrædener gik Biswajit op på scenen og holdte en meget fin og rørende tale til os, som vi blev meget beærede over. Hele turen havde i sig selv været utrolig overvældende og inspirerende, og vi havde efterhånden brugt en masse gode timer med alle de gode folk fra JGVK, og blev derfor ekstra taknemmelige over de fine ord. Vi synes nemlig også, at det havde været nogle fantastiske uger. Vi fik en meget fin gave hver, som blandt andet indeholdt en kop med en bengalsk tiger, et tørklæde og en flaske honning fra området. Vi var meget rørte og overraskede over hele aftenen. Efter denne fine tale og gave sagde Susanne også nogle fine ord til alle fra JGVK, og de fik nogle gaver vi havde med til skolen.

Vores nervepirrende danseoptræden efterfulgt af fælles gruppefoto med de "afrikanske dansere"

Jeppe satte en dans, der kaldes stump i gang, og vi stod alle fra publikum og dansede samt sang efter det, som han fortalte, vi skulle gøre. Det var inspirerende at se, hvordan man så let kan kommunikere og have det sjovt, selvom man nødvendigvis ikke taler samme sprog - det handler om interessen.
Som afslutning kom nogle indere og dansede en meget afrikansk-inspireret dans, som alle i publikum endte med at danse med til. Det var meget underholdende, og det var en helt perfekt afslutning på et fantastisk arrangement.

Afrikansk dans

Efter arrangementet var det tid til at spise. Vi kom op på terrassen, og der stod den lækreste aftensmad serveret og et par øl på bordet, var der også. Hele gruppen samt Ganesh, Biswajit og Marianne var der. Alle var i godt humør, og det var den bedste måde at afslutte turen til JGVK på. Selvom det ikke var sidste aften af rejsen, var det alligevel sidste aften på skolen, og det skulle afsluttes på ordentlig manér. Vi snakkede hele rejsen igennem og nød ellers bare de sidste sekunder, før det var tid til sidste nat på JGVK.

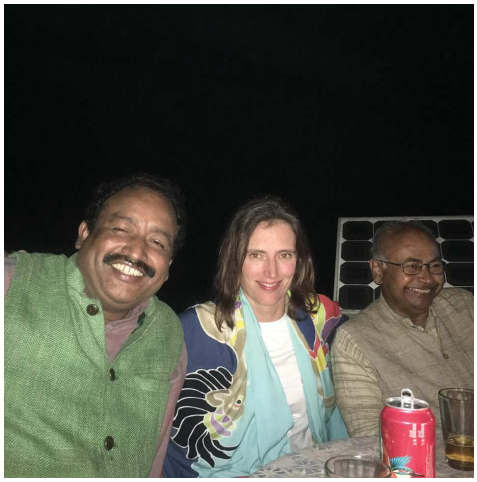

Biswajit, Susanne og Ganesh

Biswajit og Anna

Den fine og lækre middag

19. februar

Så kom dagen. Om morgenen den 19. februar skulle vi desværre vinke farvel til det utroligt smukke JGVK-område, og alle de rigtig søde og rare mennesker, vi havde mødt.
Vi brugte den sidste morgen på virkelig at nyde den dejlige morgenmad, som vi fik serveret på "community kitchen" hver dag. Den sidste afsked måtte dog tages, og efter godt en times tid fyldt med krammere og farvel'ere, kørte vi i følgeskab med Ganesh og Biswajit ind mod storbyen Kolkata, hvor vi brugte de sidste to dage af vores rejse.

Anna Louise og Mampi - en lærer på skolen - der krammer farvel, og en gruppe søde indiske skolebørn.

Cirka halvvejs på vejen mod Kolkata gjorde vi et stop for at besøge JGVK-skolens "arts and crafts" lærer. Dette viste sig at være et meget interessant besøg, hvor vi da også fik brugt nogle timer. Udover at være en storslået maler, fandt vi ud af, at læreren også var en stor samler, der gemte på flere værdifulde ting - nogle med en værdi på mere end en million rupees! Selvom der her var ældgamle bøger og andet museumsværdigt, var det ikke noget med, at man ikke måtte røre ved nogle ting.
Efter nogle timer i det hyggelige hjem, drog vi atter afsted for til sidst at nå Kolkata.

Ganesh og "Arts and crafts" læreren, og det flotte "museumshjem".

Da vi ankom til Kolkata, var det næsten som at komme til et andet land. Omgivelserne var pludselig nogle helt andre, end hvad vi lige var blevet vant til. Men vi var sultne efter den lange køretur, og Biswajit, der var med os i Kolkata, tog os med på en fin restaurant, han kendte, og her fik vi lækker indisk frokost.
Herefter tog vi ud på et lokalt marked, hvor Biswajit køber sine cashewnødder. Selvom Kolkata også er en turistet by, formåede vi her at finde et marked, hvor vi næsten var de eneste turister. Her gik vi rundt i en times tid og så, hvordan et lokalt bymarked så ud.

Det lokale bymarked og et billede på Indiens utroligt farverige beklædning.

En lang og dog oplevelsesrig biltur sluttede, da vi om aftenen ankom til hotellet, hvor vi skulle sove en enkelt nat. Selvom vi følte, at vi havde brug for at ligge og nyde roen lidt på vores værelser, gik det hurtigt op for os alle, at vi hellere måtte udnytte tiden og muligheden for at undersøge aftenlivet midt inde i Kolkata. Så vi gik alle i mindre grupper ud i byen for at møde den menneskefyldte by. Her blev der igen shoppet en smule, og ellers var det bare med at suge så meget af Indien til sig, som man kunne nå.

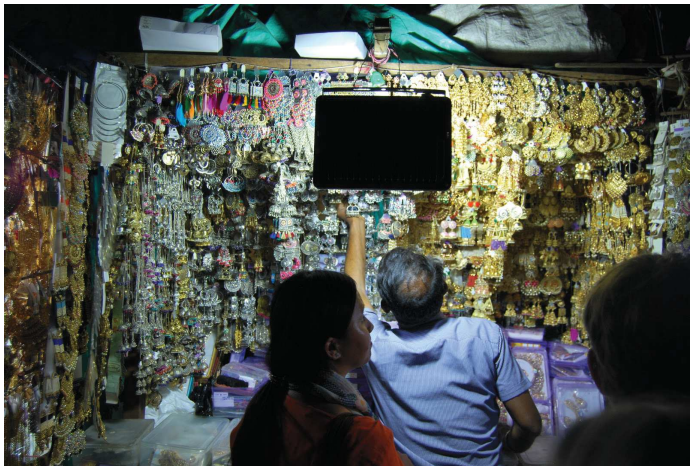

En gadesælger, der sælger smykker og et stemningsbillede fra en gade i Kolkatas aftenliv.

Sporvogn i Kolkata.

20. februar

Så kom dagen, hvor vi skulle begynde på den lange rejse mod Danmark. Vi skulle dog først være i lufthavnen i Kolkata ved 19-tiden, så vi havde hele dagen til at komme på sightseeing i storbyen. Vi startede dagen ud med lækker morgenmad på hotellet, og derefter skulle vi hente vores bagage, så vi hurtigt kunne tjekke ud og komme videre. Vi blev kørt ind til Victoria Memorial, hvor vi holdt vores første stop. Victoria Memorial er et museum fra 1900-tallet, som bl.a. viser udstillinger som malerier og skulpturer om Kolkatas historie. Derudover bød museet også på en vildt smuk og stor have! Eftersom vejret var så godt, brugte vi også meget tid derude for rigtigt at kunne nyde vores sidste tid i Indien.

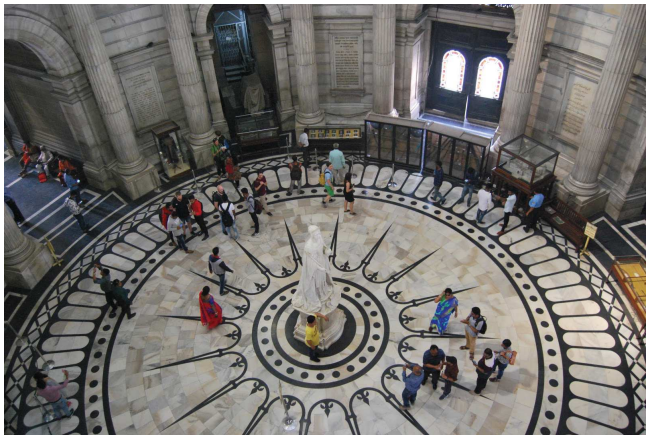

Billeder af Victoria Memorial ud- og indvendigt.

Efter stoppet ved Victoria Memorial kørte vi videre for at få lidt at spise og drikke. Det var midt på et marked, hvor der bl.a. blev solgt rigtig mange faglitterære bøger. Vi fandt også en bogbutik ved caféen. Der blev solgt en masse populære bøger som for eksempel Harry Potter, og de blev solgt ret billigt. De havde også en del bøger om Indien og nogle anderledes bøger, end vi normalt ser i Danmark, og i den bogbutik blev en del af vores sidste indiske rupier brugt. Efter lidt shopping skulle vi igen ud at køre. Denne gang en lidt længere tur på næsten to timer. Vi skulle på fin restaurant og have et godt, indisk måltid mad, som jo desværre var vores sidste. Derfor skulle det nydes fuldt ud, og det blev det også, for vi fik serveret rigtig lækker mad! Da vi var blevet mætte, skulle vi så videre til den sidste seværdighed, vi nåede at besøge. Det var en park med en masse seværdigheder fra hele verden - bare i mindre udgaver. Man kunne derfor gå rundt i parken og føle, at man havde været mange steder i verden. Der var blandt andet pyramider og Colosseum, så det var faktisk ret sjovt at være der. Der var der også en masse, der ville have billeder og selfies med os, hvilket var ret hyggeligt.

En af de mange bogbutikker med hundredvis af forskellige bøger.

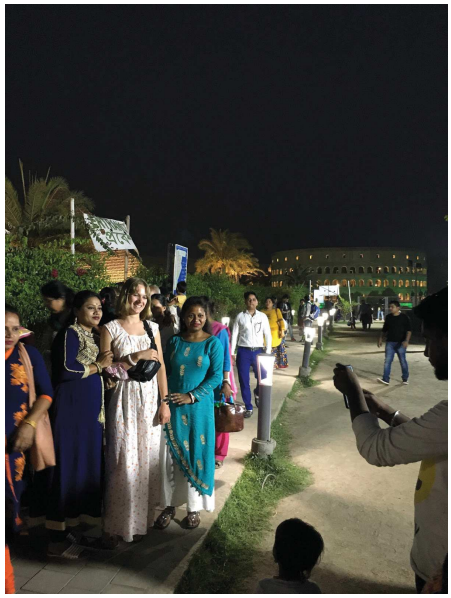

Foran seværdigheden med en pyramide i baggrunden, hvor vi blev stoppet for at få taget billeder.

Efter skulle vi ud til lufthavnen, hvor vi endeligt skulle sige farvel til West Bengal og ikke mindst Ganesh og Biswajit - de to bedste guider på turen, som man overhovedet kunne ønske sig. De havde sørget for, at vi hele tiden havde det godt, og de var så høflige, rare og søde overfor os, så det var et rigtig hårdt farvel, og flere fældede også en tåre eller to.
Efter det hårde farvel gik vi ind i lufthavnen, hvor vi skulle pakke vores ting om, så det var så praktisk som muligt. Vi havde jo en lang flyvetur foran os, så det var lige med at have styr på alt det, vi skulle bruge.

Under to uger sammen er måske ikke meget, men vi fik lidt følelsen af, at vi var en stor familie, så det var hårdt at sige farvel.

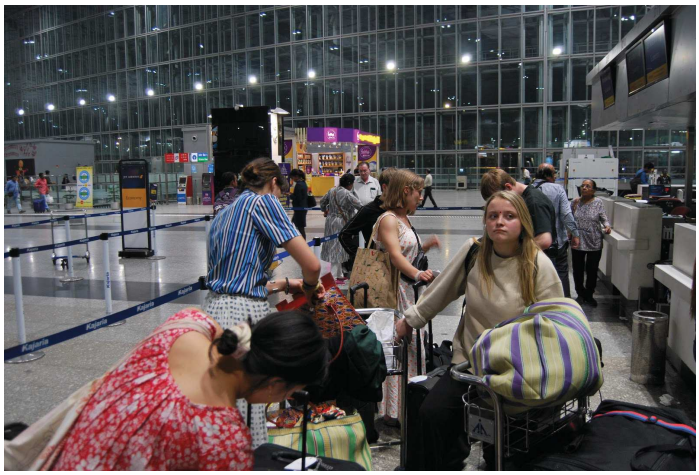

Vi var meget trætte, da vi begyndte rejsen mod Danmark, men vi var, og er stadig, rigtig glade og taknemmelige for de uforglemmelige oplevelser, vi fik med på vejen i JGVK og Kolkata.

Vi har haft en rigtig god, spændende og uforglemmelig tur til Indien, som vi altid vil mindes med et smil, og det kan vi takke Biswajit, Ganesh og resten af JGVK for!

Efter hjemkomst

Efter vi er kommet hjem har vi haft gang i en masse projekter der har til formål udbrede kendskabet om IGF og JGVK´s fantastiske arbejde til elever og lærere på Svendborg Gymnasium, vores venner, familie og bekendte. Her er eksempler på nogle af dem:

- Jeppe og Anna har holdt oplæg om turen til Indien, IGF og JGVK for Svendborg Gymnasium
- Magnus, Emmy og Anna Louise har holdt oplæg om turen til Indien, IGF og JGVK for Rotary Danmark - afd. Svendborg.
- Et nyt hold af elever fra Svendborg Gymnasium, som er medlem af elevgruppen "Globale Gymnasier" sendes igen afsted til Indien næste år, 2020.
- Vi har sammen lavet en instagram, som vi lige nu har cirka 100 følgere på med et par opslag.
- Iben, lidt om salg af tøj, modtagelse af tøj fra de indiske kvinder, dette skal sælges - samt instagram opsætning, og videreformidling af billeder.
- Viktor har oprettet en Facebookside for IGF-Danmark, hvor rapporter, billeder og andet løbende vil blive delt, så medlemmer og andre interesserede lettere kan følge med.
- Jeppe og Anna skal med to andre afgangselever (Rasmus Quist Sckerl og Christian Witt) starte en 'lektiecafe' på JGVK-hostel, hvor vi skal undervise i engelsk, matematik og naturfag fra oktober 2019 til marts 2020. Det er kort sagt et forsøg på at skabe et bæredygtigt alternativ til privatundervisningen, som det nuværende skolesystem er afhængigt af.

Vi vil på vegne af Globale Gymnasier og Svendborg Gymnasiums endnu engang takke Ganesh, Biswajit, Lars og resten af IGF og JGVK for en uforglemmelig og givende rejse.
IGF og JGVK er uden tvivl organisationer, som i følge os, fortjener al verdens omtale og opmærksomhed, for ingen sag er bedre end deres. Vi vil fortsætte med at sprede kendskabet til organisationerne og arbejde for, at specielt børn og unge i Joygopalpur kan få bedre uddannelses- og livsvilkår.
Vi håber alle på, at vi inden for den nærmeste fremtid kan besøge skolen i Joygopalpur og forhåbentlig arbejde frivilligt på en masse spændende projekter, til glæde og gavn for JGVK.

Til slut vil vi gerne takke Bog & Idé og Tiger i Svendborg, for at have sponsoreret stakkevis af notesbøger, skriveredskaber, lommeregnere, legetøj mm. Alt dette blev delt ud til skolen og dens elever, samt de børn vi besøgte i landsbyen. Gaverne vakte stor glæde.

På den følgende side ses en kopi af diplomet som vi blev overrakt på sidste dag af Biswajit.

HONESTY DEVOTION LOVE

JOYGOPALPUR GRAM VIKASH KENDRA

(A Voluntary Organisation for Rural Reconstruction & Environmental Development)
Vill: Joygopalpur. P.O.: J.N. Hat, P.S.: Basanti,
Dist: South 24 Parganas, Pin: 743312
Regd. No. S/IL/3567
Phone : +91 9732522848 (M)
+91 9564164585 (O)

Email: jgvksundarban@gmail.com
Website: www. jgvksundarban.org

Ref No. .....

Date 18/02/19

To our dear Friends and Students from Svendborg Gymnasium School:

JGVK members are very much moved in seeing the extreme hard work, perseverance and skill that the student team from Svendborg Gymnasium School, Denmark has demonstrated an example of work in their effort to visit, analysis and Improvement of overall activities at JGVK for the rural inhabitants in Sunderbans island of South 24 Parganas in West Bengal. We are very much impressed in hearing their experience they have shared with us as a student of Svendborg Gymnasium School, in close collaboration with the local persons in a faraway place under difficult conditions. It has made an important example of globalisation. Their endless respect for the global environment and their love for our society will stand as an important bridge between the two countries.

Overlooking the hurdles involved with the local conditions, their silent efforts and hard work with our students and different project will remain as an important example for future in our society. Their feelings of humanity and hearty feelings for our society created an important chapter for initiation of World peace. We all pray to the All mighty that our joint efforts with Svendborg Gymnasium School, IGF and JGVK will, through their efforts will play an important role for preservation of the Human existence in days to come.

Looking forward to uniting soon, we express our hearty love and thanks to Susanne and all the Students -Emmy, Magnus, Nicola, Teresa. Iben, Olivia, Anna, Vibtor, Anna and Jeppe.

Biswajit Mahakur

(BISWAJIT MAHAKUR)
Secretary
Joygopalpur Gram Vikash Kendra
Joygopalpur, Basanti, Sunderbans
South 24 Parganas, 743312
West Bengal, India., 18th February 2019

Phone - +91 9732522848,
Email- jgvksundarban@gmail.com

JOYGOPALPUR GRAM VIKASH KENDRA
ESTD-1998
S/IL/3567
J.N. HAT